

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Sanctorum virorum irrisores, equorum ritu caudati facti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nea, vt indutus sago militari Germanico crederetur? Fortasse infantis istius mater, sagram militare nimis curiosè aspexit? fortasse ita incedentem nimis fastuosè militem despexit? Nam talis dicere potuit: *Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & Pfal. 108: 29. operiantur sicut diploide confusione sua.* Denique quid si sago digna fuit sago? vt ad eò proles eius indicaret, matrem suam intus & in cute nihil valuisse?

Sæpe Deus irridet irrisores suos, aut suorum, eosq; ignominia notat, qui Diuo alicui notam volunt aspergere. In Anglicana historia de D. Thoma Cantuariensi hæc habet Polydorus Virgilius: *Rogerius vt homo facinorosus, cum sui furoris sociis episcopis, continuo in Normaniam aduolat, atq; ibi simul ad ulciscendum ardentem regem aduent, apud eum nomen Thoma deferunt, eundem accusant, culpant, criminantur, quòd sacerdotij libertatem, quòd ius humanum pariter atque diuinum, quòd instituta maiorum euertere, corrumpere, delere deniq; conetur, quasi sibi tantum sumat, vt velit episcopos suo arbitratu Christianorum catu excludere, exclusosq; perpetuò exteminare: item regia prerogatiua derogare, ac cunctis ius ciuium tollere. Præterea s; quos sentiant in aula esse, qui inimico sint in ipsum Thomam animo, eos ardentem similiter inflammant, inflāmatos, armant, concitant ad machinandū illi perniciem, Sed ne plura, hæc & talia eiusmodi ita regem Henricum mouerunt, vt ira vehementer accensus aliquādo exclamarit: Me miserum, non possum in meo regno pacem cum vno sacerdote habere? nec quisquam meorum omnium est, qui me hac molestia liberare velit? Ex huiusmodi vocibus fuerunt improbi nonnulli quibus visa est occulta voluntas regis esse, vt Thomas è medio tolleretur, qui propterea velut hostis regis habitus, iam tum sic capie vulgo negligi, contemni, ac in odio esse, vt cum venisset aliquādo Strodum, qui vicus situs est ad Meduciam flumen, quod flumen Rocestriam alluit, eius loci accole cupidi bonum patrem ita despectū ignominia aliqua afficiendi, non dubitarint amputare caudam equi, quem ille equitaret, seipsos perpetuo probro obligantes: nam postea nutu Dei, ita accidit, vt omnes ex eo hominum genere, qui id facinus fecissent, nati sint instar mutorum animalium caudati. Sed ea infamia nota iam pridem vnâ cum gente illa eorum hominū,*

qui

III.
Polyd. Virgil.
l. 13. Anglic.
hist.

qui peccarint, delecta est, Hæc Virgilius. In qua pœna Deus docuit, irrisiones redire ad irrisores. Quo enim adempto equum deformarunt, eo ipsi acquisito iumentis insipientibus sunt com-

Delrius lib. 2.
Disq. mag.
q. 14.

parati. Delrius ait, Deo notum esse, num vltima particula à Polydoro in gratiam, an ex vero sit afficta; conuicium certè ingentem totam manasse, & durare inter homines. Simile diuinæ vltionis exemplum exhibet Dockumentum Frisiorum pœna, ob eorum Episcopum S. Bonifacium cum socijs cæsum, *Nam horum Sanctorum indignam mortem*, ait Cornelius Kempius, *in filios filiorum Deus vindicauit: vt passim ex eorum familiis (quorum maiores tam nefarium scelus perpetrarunt) in hanc diem videantur in occipite habere, grossos crines subalbi coloris, in modum caudæ cuiusdam bruti animalis, in se dixeris,*

Cornelius
Kemp Doc-
kumentis, l. 2.
de Orig.
Frisior. c. 21.

Sentit adhuc proles, quod commiserè parentes.

IV.

Ianson. to. 2.
lib. 9. Mercu-
rij Gallobelg.

Manuum quoque atque pedum monstra extitisse reperio. De manu mirabile quiddam narrat Iansonius, quod Anno 1594. Coloniae edidit, postquam id ipsum Lubecæ impressit Ioannes Balhorn. In Mechelburgensi Ducatu, quatuor circiter milliariibus Rostochio, ad oppidum Butzau pagus est Muisal, in cuius pagi templo, Anno 1594. pulpitum ligneum, antiquum, aridum, teredine exesum viuoque lapidi impositum fuit, quod proinde nullam inde potuit humiditatem contrahere. In huius suggesti Stylobata seu scapo, cum incredibili omnium stupore, atque inaudito portento, excreuit humana manus, digitis quatuor & pollice erectis, vnguibusque suis munita. Et palma quidem erat, sicut palmæ manuum ceterarum. In aduersa autem atque exteriori parte facies humana conspicebatur, oculis, naso, barbatoque ore prædita. Huic manui ne vita videretur deesse, in die, frequenter mouebatur, seque ipsam vertebat tanto conamine, vt vbertim sudauerit, & guttæ sudoris in subiectum lapidem defluerint. Ingens fuit ad hoc spectaculum concursus, summa admiratio, variae interpretationes. Iansonius censet, vt per oculos intellectus in scriptura sacra intelligitur, seu fides; ita per manum opera. Vult igitur, ciues hoc monstro monitos, fidem & opera esse coniungenda; adeoque ex illa cathedra idem tunc significatum, quod